

Ratolesť

ČÍSLO 1

ROČNÍK XII.

JÚN 2020

Nebojte sa!

MILÍ ČITATELIA RATOLESTI!

Sme nesmierne radi, že náš farský časopis opäť držíte v rukách! Ako sa máte? Veríme, že najlepšie ako sa dá, a že uplynulých pár mesiacov ste prežili v zdraví. Kto by si bol pomyslel, že tohtoročné obrady Veľkej noci budeme sledovať a počúvať z pohodlia našich obývačiek... Koronavírus zasiahol aj do harmonogramu vychádzania nášho farského časopisu, ktorého posledným vydaním bolo vianočné číslo. Keďže počas veľkonočných sviatkov boli kostoly zatvorené, prichádzame k vám čerstvo práve pred letom, kedy sa prísne opatrenia postupne uvoľňujú a život sa vracia do zabehnutých kolaj.

Začiatok letných prázdnin je obdobím personálnych rošád na jednotlivých farách. Výmena tentokrát neobišla ani našu – tatranskú farnosť. Zmena pôsobiska, a nie hocijaká, sa týka aj pána kaplána Dávida. Viac o výzve, ktorej sa rozhodol čeliť, sa dozvieme z rozhovoru vo vnútri Ratolesti.

V uplynulom období sme si pripomenuli niekoľko jubileí súvisiacich so svätým Jánom Pavlom II., ktorý bol veľkým milovníkom našich veľhôr: uplynulo 100 rokov od jeho narodenia, pred štvrtstoročím navštívil Tatry a ani sa veriť nechce, že je to už 15 rokov, čo odišiel do večnosti. Spomeňme si na tohto svätého muža napríklad na omšiach, ktoré sa počas leta (za priaznivých okolností) budú slúžiť na vysokohorských chatách.

Karol Wojtyła sa od mladosti venoval športu. Možno aj hokeju, ktovie. Najlepšia liga na svete, kanadsko-americká NHL, musela byť rovnako ako iné súťaže prerušená kvôli koronavírusu. Pokračovať by mala od leta. Netýka sa to však všetkých mužstiev. Do vyradovacích bojov o Stanleyho pohár postúpilo na základe percentuálnej úspešnosti 24 tímov. Pre zvyšných 7 sa táto sezóna už skončila. Minulý rok triumfoval celok St. Louis Blues, ktorý sa v polovici uplynulej sezóny krčil na poslednom mieste celej ligy... Keď rozmýšľam o tom, ako korona zasiahla do našich životov a špeciálne do športu, ktorý bol zrazu úplne ochromený, napadá mi paralela s večnosťou. Kolkí z nás si vravíme, že ZAJTRA zapneme na vyššie obrátky. Od ZAJTRA premôžeme lenivosť, ľahostajnosť. Aj zámorskí hokejisti sa možno hotovali zabojevať o účasť vo vyradovacích bojoch. Až prišiel vírus neviditeľný ľudským okom a bolo po nádejách. Kolkí z nás budú mať tú milosť, že sa dostanú aspoň do play-off (očistec)? Kto z nás vyhrá trofej (nebo)? Kto skončí ako porazený (peklo)?

Všetci sme povolaní k svätosti. Snažme sa žiť v stave posväcujúcej milosti, aby sme boli pripravení prejsť tesnou bránou. Svätý Ján Pavol II. nám pripomína: „Nebojte sa!“ Návod, ako žiť, nám ponúka aj svätá Faustína Kovalská a jej Denníček. V sanktuáriu Božieho milosrdenstva v poľskom Krakove – Lagiewnikoch sa o Faustíne, Denníčku i obraze Božieho milosrdenstva dá dozvedieť omnoho viac. Návšteva tohto posvätného miesta môže byť pre vás, drahí čitatelia, tipom na strávenie príjemného prázdninového popoludnia. Inšpiráciu nájdete aj v článku pána kaplána Pavla v tejto Ratolesti.

Drahí naši čitatelia, prajeme vám požeňnané leto a ďakujeme za priazeň, ktorú nám preukazujete kúpou nášho časopisu.

Za kolektív Ratolesti Martin Mistrík

Za kolektív Ratolesti Martin Mistrík

ÚVODNÍK

Vlani v redakcii sme sa rozhodli, že Ratolesť budeme vydávať len trikrát do roka. Že teda vynecháme jedno číslo, a to konkrétne septembrové. No a čuduj sa svete, ani aprílové nebolo. Jednoducho Pán Boh, ako tradične, dá dvakrát toľko, koľko prosíme.

Bol som v Tatranskej Lomnici pri jednej babičke so svätým prijímaním. Dúfam, že mi odpustí, že to takto zjavujem svetu. Sedela schúlená pred televízorom a pozerala svätú omšu. Veľmi pozorne, nie či ona pozná farárov v televízii alebo či oni poznajú ju, len bola blízko Pánu Bohu. Veľmi sa potešila, keď som prišiel, lebo som jej doniesol Ježiška. Ja, samozrejme, v rúsku. Pozerá na mňa trochu začudovane, neisto. Evidentne, akoby bojujúc s ostychom, mi po chvíli hovorí: „Pán farárko, dajte si tú hubu dolu! (rúsko).“ Ja jej na to: „Babko, ale ja sa bojím.“ Ona prekvapene: „Neboja sa, pán farárko, tu nikto nechodí.“ Ja s úsmevom: „Mamko, ale ja sa bojím o vás, aby som vám neuškodil, nedajbože nenakazil.“ Ona sa na mňa pozrela pokojným, láskavým, dobrosrdečným pohľadom Babičky z Boženy Nemcovej a s úsmevom a počudovaním nad mojou nechápavosťou mi nepriestrelne argumentujúc hovorí: „Pán farár, ja mám 94 rokov – hanba žiť!“ Skoro som plakal od smiechu. Táto jednoduchá ženička bola ťažko nad vecou a bola vďačná a užívala si každý jeden deň, ktorý jej milostivý Pán Boh nadrámeč doprial. Spokojne

pripravená kedykoľvek odísť, keď ju zavolá.

„Nebudte ustarostení o svoj život, čo budete jesť, ani o svoje telo, čím sa zaodujete... Pozrite sa na nebeské vtáky: nesejú, ani nežnú, ani do stodôl nezhrmažďujú, a váš nebeský Otec ich živí. Nie ste vy oveľa viac ako ony? A kto z vás si môže starosťami pridať čo len lakeť k svojmu životu?... Nebudte teda ustarostení a nehovorte: »Čo budeme jesť?« alebo: »Čo budeme piť?« alebo: »Čo si oblečieme?«! Veď po tomto všetkom sa zhaňajú pohania. Váš nebeský Otec predsa vie, že toto všetko potrebujete. Hľadajte teda najprv Božie kráľovstvo a jeho spravodlivosť a toto všetko dostanete navyše. Preto nebudte ustarostení o zajtrajšok; zajtrajší deň sa postará sám o seba. Každý deň má dost svojho trápenia.“ (Mt 6)

Príjemné a hlavne radosť prítomné chvíle pri čítaní Ratolesti prajem.

Róbert Tokár, farár

SUMÁR DIANIA

» Mimoriadni vysluhovatelia svätého prijímania

V nedeľu 15. 12. 2019 boli vo farskom kostole oficiálne uvedení do služby pre celú farnosť noví mimoriadni vysluhovatelia svätého prijímania. Na túto službu boli vybraní, pripravení a biskupským dekrétom menovaní naši farníci Peter Kukoľ, Stanislav Polomský a Viktor Porubský.

» Svedok svetla

Jasličková pobožnosť s názvom SVEDOK SVETLA sa uskutočnila na druhý sviatok vianočný vo farskom kostole. Išlo o jedinečné prepojenie osoby apoštola Jána s postavou Malého princa od Antoine de Saint-Exupéryho.

» Beh pre Ježiša

Aj v prvý deň roka 2020 sme popoludní opäť bežali náš tradičný novoročný Beh pre Ježiša na Tatranskú Polianku a späť. Naším cieľom nie je vyhrať, zlepšovať si kondíciu, či schudnúť. Naším cieľom je ďakovať Bohu, chváliť Pána za všetky dary, ktoré nám dal a prosiť o požeňnanie do nastávajúceho roka. Lebo čokoľvek robíme, či bežíme, alebo robíme inú činnosť, robíme to pre Ježiša.

» Modlitby za mesto Vysoké Tatry

Na Nový rok sme rozbehli novú tradíciu ekumenických stretnutí s úmyslom modliť sa spoločne rímskokatolícka a evanjelická cirkev za predstaviteľov mesta Vysoké Tatry, za jeho obyvateľov a za mesto samotné. Prvé úvodné stretnutie 1. 1. 2020 sa uskutočnilo v evanjelickom kostolíku v Novom Smokovci. Naplánované boli pravidelné spoločné modlitby vždy v poslednú nedeľu mesiaca. Nasledovalo teda druhé stretnutie v nedeľu 26. 1. 2020 v kaplnke farského chrámu v Novom Smokovci a tretie stretnutie v nedeľu 23. 2. 2020 v evanjelickom kostolíku v Tatranskej Lomnici. Potom verejné slávenia pre pandémiu neboli možné, a tak sme sa po dvojmesačnej odmlke stretli na spoločných verejných modlitbách až v nedeľu 31. 5. 2020 v katolíckom kostole v Tatranskej Lomnici. Srdečne pozývame a povzbudzujeme k účasti na ďalších pravidelných modlitbách.

» Dobrá novina

Farnosť Vysoké Tatry sa aj počas ostatných Vianoc zapojila do vianočnej kolednickej akcie eRka – Hnutia kresťanských spoločenstiev detí, spojenej so zbierkou pre rozvojové projekty v afrických krajinách. Koľko sa im podarilo vykoledovať sa dočítate na str. 10.

» Bál svätých a biblických postáv

V sobotu 25. 1. 2020 sa uskutočnil už ôsmy ročník Bálu svätých a biblických postáv. Viac na str. 10.

» Farský skialp

Aj počas uplynulej zimy sme sa vybrali na farský skialp. V krásnu mrazivú sobotu 15. 2. 2020 sme po spoločnom výšlape slávil sv. omšu v útrobach Chaty pri Zelenom plese.

» Farský batôžkový ples

V poslednú fašiangovú sobotu 22. 2. 2020 sa v našej farnosti uskutočnil ôsmy ročník Farského batôžkového plesu. I tento raz sme sa radovali zo spoločného stretnutia a zábavy. Chutilo nám občerstvenie z batôžkov, ktoré, ako každý rok, boli úžasne rozmanité a výborné. Ďakujeme Mariánovi Milému za skvelú hudbu i mládeži za predvedený program. Nesklamala ani tombola, ktorá neodmysliteľne patrí ku každému plesu. Sme vďační za príjemne strávené chvíle v spoločnosti milých ľudí.

» Pôstna aktivita A UVIDÍTE SYNA ČLOVEKA

Počas 40-dňového pôstu pred Veľkou nocou sme mali možnosť zapojiť sa opäť do jedinečnej pôstnej aktivity A UVIDÍTE SYNA ČLOVEKA. Odkrytú tvár Krista – výsledok našej pôstnej aktivity – máte možnosť vidieť priamo v kostole v Novom Smokovci. Viac o tomto projekte na str. 8-9.

» Koncert Adoremus

V nedeľu 15. 12. 2019 sa vo farskom kostole uskutočnil koncert slovenského speváckeho zboru Adoremus z Vrabeľ, ktorý nám, spolu so sláčikovým kvartetom, predstavil niekoľko nádherných skladieb z ich repertoáru.

» Koncert Tereza a jej deti

Vianočný koncert mladých umelcov z hudobnej školy v Poprade pod názvom „Tereza a jej deti“ sa uskutočnil v nedeľu 22. 12. 2019 vo farskom kostole v Novom Smokovci pod taktovkou huslistky a pedagogičky Terezy Novotnej.

» Božie Telo

Na Slávnosť Najsvätejšieho Kristovho Tela a Krvi sa vo štvrtok 11. 6. 2020 v Smokovci a v Tatranskej Lomnici uskutočnila Eucharistická procesia. Takto sme vzdali úctu Kristovi, prítomnému v Eucharistii a spoločne vyprosovali požehnanie pre obyvateľov Vysokých Tatier.

Peter Dziak

Do poľských Lagiewnikov prichádzajú veriaci vzývať Božie milosrdenstvo

Mnohí z vás už určite navštívili Sanktuárium Božieho milosrdenstva v Krakove-Lagiewnikoch. Ktorí nie, určite ho navštívte – stojte za to!

Sanktuárium sa nachádza v objekte kláštora Kongregácie sestier Matky Božieho milosrdenstva. Kláštor vznikol v roku 1891 ako zariadenie kňaza A. Lubomirského pre dievčatá a ženy, ktoré potrebujú hlbokú morálnu obnovu. V medzivojnovom období žila v tomto kláštore sestra Faustína Kovalská (1905-1938), prostredníctvom ktorej Pán Ježiš odkázal Cirkvi a svetu posolstvo o Božom milosrdenstve. Svätý Otec Ján Pavol II. počas návštevy Sanktuária v Krakove-Lagiewnikoch povedal veľmi významné slová: „Nič človek tak nepotrebuje, ako Božie milosrdenstvo – tú láskavú lásku, spolicítacu, pozdvihujúcu človeka ponad jeho slabosť k nekonečným výšinám svätosti Boha.“

Pán Boh dokonale pozná situáciu dnešného človeka, a preto mu ponúka dar posolstva o Božom milosrdenstve, ktoré odovzdal prostredníctvom svätej sestry Faustíny z kongregácie Matky Božieho milosrdenstva. Jedného dňa jej povedal: „V Starom zákone som posielal k svojmu ľudu prorokov s výstrahami. Dnes posielam teba k celému ľudstvu s mojím milosrdenstvom.“ (Den. 1588).

Dôsledná teologická analýza zápiskov svätej sestry Faustíny, zvlášť jej Denníčka, nás vedie k záveru, že jej poslanie, chápané ako apoštolská misia, zahŕňa tri zásadné úlohy:

- pripomenúť, priblížiť a hlásať svetu pravdu viery o milosrdnej láske Boha ku každému človeku

- vyprosovať Božie milosrdenstvo pre svet, okrem iného praktizovaním nových foriem úcty k Božiemu milosrdenstvu, ktorými sú: obraz s nápisom Ježišu dôverujem Ti, Sviatok Božieho Milosrdenstva, Korunka k Božiemu Milosrdenstvu a praktizovanie modlitby vo chvíli, v ktorej Pán Ježiš umiera na kríži (15.00), nazývanej Hodinou milosrdenstva

- inšpirovať apoštolské hnutie Božieho milosrdenstva, ktoré sa podujíma na vyššie spomenuté úlohy – cesta dôvery v Boha a milosrdenstva voči bližným, ktorú nám ukázala svätá sestra Faustína.

PODSTATA ÚCTY K BOŽIEMU MILOSRDENSTVU

Pán Ježiš, ktorý riadil vnútorný život sestry Faustíny, žiadal od nej tieto postoje:

1. Dôvera – určuje náš postoj voči Bohu. Zahŕňa nielen čnosť nádeje, ale aj čnosť živej viery, pokory, vytrvalosti a ľútosti za spáchané hriechy. Je to jednoducho postoj dieťaťa, ktoré v každej situácii bezhranične dôveruje milosrdnej láske a všemohúcnosti Nebeského Otca. Dôvera tvorí podstatu úcty k Božiemu milosrdenstvu, a to do tej miery, že bez nej táto úcta neexistuje. Lebo prvým a základným prejavom úcty k Božiemu milosrdenstvu je práve úkon dôvery.

2. Milosrdenstvo – určuje náš postoj vo vzťahu ku každému človeku. Pán Ježiš povedal sestre Faustíne: „Žiadam... skutky milosrdenstva, ktoré majú vyplývať z lásky ku mne. Milosrdenstvo máš svojim bližným preukazovať vždy a všade, nemôžeš sa tomu vyhýbať, ani sa vyhovárať, ani sa od toho oslobodiť. Milosrdenstvo svojim bližným môžeš prejavovať trojakým spôsobom: po prvé – skutkom, po druhé – slovom, po tretie – modlitbou. V týchto troch stupňoch je obsiahnutá plnosť milosrdenstva a je nepochybným dôkazom lásky ku mne. Takto duša oslavuje moje

milosrdenstvo a vzdáva mu česť.“ (Den. 742). Postoj činnej lásky k bližnému je zároveň podmienkou získania milosti. „Ak duša nekoná milosrdenstvo akýmkoľvek spôsobom, nedosiahne moje milosrdenstvo v súdny deň. Ó, keby si duše vedeli zhromažďovať večné poklady, neboli by súdené, môj súd by predišli milosrdenstvom.“ (Den. 1317). Pán Ježiš túži, aby jeho ctitelia vykonali každý deň aspoň jeden úkon milosrdenstva.

Čo sa oplatí navštíviť?

Kláštor s kláštornou kaplnkou – tu posledné roky svätá Faustína žila. V kaplnke sa nachádzajú jej relikvie a hlavný obraz milosrdného Pána Ježiša, ktorý bol namaľovaný na žiadosť Pána Ježiša.

Kaplnku 24-hodinovej adorácie, kde je vystavená Eucharistia k poklone.

Baziliku Božieho milosrdenstva – posvätil ju Ján Pavol II. v roku 2002. Je tam aj modlitba zasvätenia sveta Božiemu milosrdenstvu. Pri vchode pod sklom je umiestnený kameň pôvodom zo Svätej zeme. Pod bazilikou sa nachádzajú národné kaplnky, medzi nimi aj naša – slovenská – zasvätená Sedembolestnej Panne Márii. Sú v nej namaľované bolesti Panny Márie. Končí to našimi dvomi veľkými svätými – Cyrilom a Metodom. Na druhej stene je ešte napísaná modlitba Velebí moja duša Pána v slovenčine, latinčine a gréčtine.

Po smrti poľského pontifika sa jeho rodáci rozhodli vybudovať Centrum Jána Pavla II., ktoré nesie názov „Nebojte sa“. Tieto pamätné slová vyriekol Ján Pavol II. na začiatku svojho pontifikátu. V hornom kostole, ktorý je zdobený mozaikami, je vystavená aj reverenda, na ktorej sú krvavé škrvny. Pápež mal túto reverendu oblečenú pri pokuse o atentát naňho v roku 1981. V dolnej časti kostola sa nachádza relikvia s krvou Jána Pavla II. a náhrobný kameň, ktorý bol prevezený z Vatikánu do Poľska. Iniciátorom celého projektu bol krakovský kardinál a niekdajší pápežov sekretár Stanislaw Dziwisz. Cieľom je odovzdať odkaz, dnes už svätého Jána Pavla II., budúcim generáciám. Celý komplex je vybudovaný na mieste bývalých chemických závodov, kde pracoval počas nemeckej okupácie vtedy ešte málo známy Karol Wojtyła, neskorší pápež.

„Túžim, aby celý svet spoznal moje milosrdenstvo!“
(Denníček 687)

Pripravil Pavol Garbiar, kaplán
5

SVÄTÝ JÁN PAVOL II.

Keď bol na smrteľnej posteli, prišla do jeho izby zdravotná sestra a začala robiť svoju prácu. Keď ju Ján Pavol II. zaregistroval, spýtal sa jej na jej život a čo dovedy robila. Sestra sa rozplakala a cítila potrebu mu vyrozprávať celý svoj životný príbeh. Aj keď umieral, stále vedel nazbierať dostatok síl pre starostlivosť o duše druhých ľudí. Prečo? Lebo bytostne veril v pravdivosť slov svätého Písma, konkrétne knihy Genézis: „Boh stvoril človeka na svoj obraz, na Boží obraz ho stvoril.“

Odtiaľ bol jeho neohraničený optimizmus, nech dejiny človeka ukazujú aj tie najhoršie zlyhania. Veril v túto základnú antropológiu. Po druhej svetovej vojne, kataklizmách holokaustu a koncentračných táborov, ústiacich do bezbrehej fiktívnej slobody, ktorá znovu robí z ľudí otrokov tentokrát ekonomických čísiel, zažívame v tomto svete duchovnú prázdnotu, ktorá nemá v dejinách obdoby. Je potrebné prekonať túto antropológickú a etickú prázdnotu globálnych rozmerov, asi najhoršiu v histórii ľudstva.

Ale pred týmito problémami stojí veľký antropologický problém, a to: my v skutočnosti nevieme, kto človek je. Vierou v Boží obraz v človeku, mysliacu, duchovnú osobu, stvorenú Bohom na Jeho obraz sa Ján Pavol II. stáva Veľkým, prorokom našich čias. Z toho pramenil jeho optimizmus, aj jeho zmysel pre humor. Traduje sa niekoľko úsmevných príhod:

Ktorýsi večer počas nemocničnej rekonvalescencie na klinike Gemelli po atentáte na Sv. Otca pápež vyšiel zo svojej izby na opustenú chodbu. Rozhliadol sa a povedal: „Pekné veci, všetci si odišli, a mňa tu nechali!“

Kedysi sa kardinála Karola Wojtylu ktosi spýtal, či sa patrí, aby kardinál lyžoval. „Čo sa nepatrí kardinálovi, to je to, aby zle lyžoval,“ odvetil. Na záver púte do rodnej vlasti, v lete 1979, počas veľkých horúčav, pápež oznámil, že prvý efekt cesty je už viditeľný – jeho kolegovia kardináli sa opálili. Počas zvitania v ktoromsi meste sa pápež obrátil k deťom: „Dostali ste dnes voľno v škole?“ „Áno,“ zvyškli radosťou deti. „To znamená,“ skomentoval Ján Pavol II., „že pápež tu musí prichádzať častejšie.“

V závere návštevy Poľska v roku 1983 počas rozlúčky na letisku si generál Jaruzelski sťažoval pápežovi, že vo svojich homíliách mimoriadne tvrdo kritizoval komunistický režim. „Ja som iba približoval články vašej vlastnej ústavy,“ odpovedal lahodne pápež.

Jeden z vatikánskych prelátov sa chcel naučiť po poľsky a pre krátkosť času stihol tak akurát základy poľštiny. Chcel sa vedomosťami pochváliť Sv. Otcovi a namiesto vety Ako sa cíti pápež, sa spýtal: Ako sa cíti psíček? Pápež sa na neho šibalsky pozrel a vzápätí odpálil: „Hav, hav“.

Keď počas prvej návštevy Nemecka po citácii slov sv. Pavla dlhotrvajúci potlesk pútnikov venovaný pápežovi utíchol a Sv. Otec sa dostal k slovu, hovoril: „Ďakujem v mene svätého Pavla.“

Bol charakteristický tým, že dokázal situačne veľmi humorne reagovať, ale zároveň veľmi dobre vedel, kde končí humor a začínajú vážne témy. Dielom jeho života je rozpracovanie teológie tela, náčrty ktorej podáva v knihe, ktorú napísal ešte ako Krakovský biskup a nesie názov „Láska a zodpovednosť.“ Človek je principiálne slobodnou bytostou. Je stvorený ako muž a žena a začlenený do vzťahov. Rešpektovaním tohto kontextu človeka je jeho sloboda posilňovaná. Vyjadrením toho je zodpovednosť za život, ktorý mu bol zverený. To, čo chce človek urobiť so svojou slobodou a koniec koncov aj so svojím životom je veľká výzva, ktorá stojí pred človekom a s ktorou sa musí popasovať každý sám, pričom odpoveď na ňu sa nedá obísť. Začiatok vlastnej slobody, ale aj zodpovednosti si každý jedinec začína uvedomovať v rodine, ktorá ho učí tejto symbióze. Bohaté skúsenosti zo života rodín, svoje filozofické názory, svetlo Písma i učenie viery zhrnul v apoštolskej exhortácii Familiaris consortio z roku 1981. V nej v základných líniách načrtáva aj najvážnejšie úlohy rodiny pre budúce tisícročie. Práve rodina je miestom, kde možno vyjadriť ten najvlastnejší ľudský cit – lásku.

Práve preto Ján Pavol II. založil pontifikálny inštitút pre štúdiá manželstva a rodiny. Stalo sa tak 13. mája 1981 dopoludnia. Popoludní bola naplánovaná audiencia, ktorú pápež nedokončil.

Okolnosti sú známe. Niektorí strieľali, ale guľku viedol Boh. Bolo to na výročie fatimských zjavení a Ján Pavol II. mal jasno, na príhovor koho bol ušetrený jeho život.

Na našej nezabudnuteľnej farskej púti v Ríme v roku 2016 sme okrem iného boli aj na audiencii so sv. ocom Františkom. Tesne predtým, ako sv. otec prechádzal tesne popri nás som dostal od priateľa sms: „Prijemné stretnutie s Petrom“. A práve vtedy mi to došlo. To, čo sme sa učili v seminári, to, čo vlastne Ježiš hovoril Petrovi. A hoci som to vedel, mal som o tom vedomosť, vtedy mi to naplno došlo. Premietli sa mi mnohé udalosti z evanjelií aj dejín cirkvi, ale vtedy som naplno zažil: Vidím Petra! Sv. Otec hovoril o milosrdenstve: „Milosrdenstvo môže uzdraviť rany a zmeniť dejiny“ – je tou najúčinnnejšou cestou.

Ján Pavol II. bol Poliak, Slovan, nám Slovákom veľmi srdcu blízky. Máme ho radi, ale to je málo. Ako v ňom, ako aj v jeho nástupcoch môžeme vidieť toho, ktorého ustanovil Pán, na ktorom postavil svoju Cirkev. Preto sa ho oplatí počúvať s otvoreným srdcom. Nie pre jeho múdrosť, skúsenosti, či charizmu, to všetko môže byť obohacujúce. Ale v jeho slovách máme možnosť počuť hlas, vnímať postoj prvého apoštola. Keď ho vidíme, vieme, že ešte stále Boh sa stará o svoju Cirkev, je v nej prítomný.

V nedeľu 5. júla na Sliezskej dome, ak Pán Boh dá, si chceme pripomenúť 25 rokov návštevy Jána Pavla II. v našej farnosti. Nielen to, že tu bol. Každého, kto chce vidieť hlbšie, kto sa chce povzbudiť vo viere a nanovo chváliť Boha za to, že pôsobí ako v Cirkvi, tak aj v mojom vlastnom živote, kto mu chce ďakovať za to, že náš Boh je starostlivý, kto chce požiť o ochranu na príhovor Panny Márie, srdečne pozývam na túto slávnosť.

Róbert Tokár, farár

A UVIDÍTE
SYNA
ČLOVEKA

...poskladaná z tisícok malých nálepiek, hľadí na návštevníkov farského kostola v Novom Smokovci.

Pápež František vyhlásil Rok Božieho slova, aby tak zdôraznil potrebu žiť sa slovom Boha. Túto výzvu adresovanú celej Cirkvi sme sa v rámci našej farnosti snažili začleniť do pôstneho obdobia. Vytvorili sme pôstny projekt, ktorý v sebe zahŕňal postupné čítanie Markovho evanjelia s následnou sebareflexiou.

Uvedomovali sme si, že niektoré state evanjelia sú pre bežného veriaceho čitateľa zložité až nezrozumiteľné. Preto sme sa rozhodli vytvoriť publikáciu s názvom „A uvidíte Syna človeka“, ktorej cieľom bolo poskytnúť veriacim Božie slovo spolu s biblickým slovníkom a následným komentárom patristických otcov pre ľahšie porozumenie. Aby pôstny projekt mal v sebe dostatočnú motiváciu, samotné čítanie sme spojili s tvorbou Kristovej tváre. Vo farskom kostole sme umiestnili „mega baner“, ktorý bol rozdelený na 12 000 dielikov. Každému veriacemu, ktorý sa zapojil do pôstneho projektu, sme dali 40 nálepiek, ktoré symbolizovali prečítané Božie slovo rozdelené na 40 častí, čiže dní pôstneho obdobia. Po prečítaní prinášali do kostola samolepky, a tie sme následne lepili na baner (tabuľu). Tak sa postupnom času vytvárala Kristova tvár.

Tento moment bol nielen motiváciou na čítanie, ale ponúkal nám aj teologický rozmer samotného čítania. Čítanie Božieho Slova nám odkrýva Krista. Ide o takzvané zhmotnenie Krista, na ktorého sa môžeme pozeráť, vnímať ho, počúvať a nechať sa inšpirovať. Čítanie vytvára Osobu, konkrétna Osoba sa rodí v mojom vnútri a následne sa ja pretváram na Osobu, ktorú čítam.

Po rozbehnutí pôstneho projektu nastala epidémia korony vírusu, ktorá neumožňovala veriacim prísť do kostola. Tí boli odkázaní vytvoriť miesto kostola u seba v obývačke. Táto knižka sa stala duchovným sprievodcom pre domácu cirkev. Je krásne pozorovať, ako Pán Boh riadi náš svet konkrétnym spôsobom. Božie riadenie pokračovalo aj pri samotnom lepení nálepiek. Keďže bol „korona čas“, rodiny prežívali túto rodinnú cirkev pohromade, čo sa odzrkadilo aj pri lepení nálepiek. Jednotlivé rodiny boli postupne pozývané, aby si našli čas a následne na baner lepili donesené samolepky. Týmto spôsobom sa pôstny projekt premenil na rodinnú záležitosť postupnej tvorby Kristovej tváre. Do pôstneho projektu sa zapojilo 300 veriacich a vrátilo sa nám presne 11 184 samolepiek, čo bol dostatočný počet na to, aby sme Kristovu tvár vytvorili.

Dávid Sklarčík, kaplán

AKTIVITY NAŠICH „DROBCOV“

AKO ZAČALI NOVÝ ROK NAŠE DETI?

Na sviatok Troch kráľov sa asi 40 detí našej farnosti vybralo koledovať Dobrú novinu. Radostnú zvesť o narodení Ježiša priniesli do 75-tich tatranských rodín a vďaka ich štedrosti vyzbierali pre deti v Afrike krásnu sumu 2.212,- €.

Keďže sväté omše pre deti kňazi začali témou „modlitba“ a neskôr rozoberaním modlitby Zdravas Mária, aj stretnúť na fare boli zamerané na tieto témy. Na ilustráciu sme využili krátke filmy z cyklu Minútka s pápežom Františkom, alebo hravou formou mali deti vylúštiť spoločnú tajničku, v ktorej boli ukryté jednotlivé prosby Otčenáša. Zaujímavou aktivitou boli aj po miestnosti umiestnené šípky, ktoré navádzali deti nájsť symboly, na základe ktorých deti hádali miesta, kde všade sa dá modliť.

Poslednú januárovú sobotu sa konal už ôsmy Bál svätých a biblických postáv, tento raz netradične na lade v Starom Smokovci. Približne 10 detí v maskách prešlo v úvode programu nebeskou bránou. Každé v krátkosti opísalo svätca, ktorého stvárňovalo a „sekretárkou“ sv. Petra bolo zapísané do našej veľkej Knihy svätých. Pôsobivé masky detí oslovili i mnohých okoloidúcich. Potom už nasledovali hry, súťaže, tombola a samozrejme občerstvenie, o ktoré sa postarali štedré gazdinky. Výbornú atmosféru ocenili aj rodičia. Pre veľký úspech akcie sme sa vybrali na klzisko ešte raz, ale už bez masiek.

Keď sa priblížil koniec fašiangov, nevynechali sme ani tvorbu v kuchyni, kde deti ukuchtili tradičné fašiangové fánky, na ktorých si potom pochutnali všetci. Aby sa nenudili tí

tvorbychtív, vyrábali z papierikov od čaju zaujímavé podložky pod poháre. Deti sa spolu s rodičmi zapojili aj do výzdoby farskej miestnosti na tradičný batôžkový ples. Navštívili sme aj starkých v Leonarde v Tatranskej Polianke. Potešili sme ich programom z Dobrej noviny, darčekom – vyzdobenými kamienkami a chutnými šiškami z kuchyne šikovnej mamky.

Na všetkých stretnutiach nechýbal desiatok Ruženca pri sviečke, pieseň vo forme ukazovačky za doprodu gitary a samozrejme súťaže. Najobľúbenejšia bola hra Čokoláda. Prečo? Rodičia, opýtajte sa svojich detí a možno sa dozviete odpoveď. Naše pravidelné aktivity prerušili jarné prázdniny a potom nikým nečakaný koronavírus.

P. S. Chrústy, ako sa máte? Dúfame, že dobre a ste zdraví vy aj vaši blízki. A ako trávite čas, keď nemáte školu, krúžky, ani naše stretnúť? Chýbajú vám? Prezradíme vám, že nám stretnúť chýbajú a hlavne nám chýbate vy, detúrence. Tešíme sa na vás a veríme, že aj vy na nás, ale najmä na Pána Ježiša, ktorého tohto roku prvýkrát prijmete do svojho srdiečka a ktorý na vás všetkých s Láskou čaká.

Do skorého videnia!

Detký tím

MLÁDEŽNÍCKA LYŽOVAČKA 2020

Hneď druhý januárový deň sme sa vybrali na oravskú lyžovačku, ktorú už po tretíkrát zorganizoval pán kaplán Dávid. Ako každý rok, aj teraz sme sa mimoriadne tešili na nové zážitky a pekné chvíle, ktoré strávime spoločne.

Po príchode na Oravu sme sa boli ubytovať na chate, ktorá sa všetkým veľmi páčila. Nielen vďaka výzoru a zariadeniu, ale aj vďaka tomu, že nám ju poskytli dobrí ľudia. Bolo naozaj vidieť, že sú radi, že nám môžu poskytnúť ubytovanie a podporiť naše spoločenstvo.

Prvý večer sme navštívili termálne kúpalisko v Oraviciach, kde sme sa zregenerovali a načerpali silu na ďalší deň. Po príchode z kúpaliska sme si spravili pohodový zvyšok večera, zahrali si karty, počúvali hudbu a rozprávali sa. Druhý deň začal chutnými raňajkami a prípravami na lyžovanie. Keď už boli všetci prichystaní, sadli sme do áut a vyrazili na Kubínsku hoľu. Tam sme sa rozdelili na dve skupiny. Väčšia skupina išla lyžovať, užívať si pekné počasie a výhľady. Druhá skupina absolvovala exkurziu po okolí, teplý čajík a kávu s výhľadom na svah. Poľdeň zbehol ako voda a bolo na čase pobrať sa na chatu. Nasledovali sväté spovede. Po nich nás navštívila rodinka, vďaka ktorej sme mohli zadarmo a s vďakou stráviť spoločný čas. Mali sme svätú omšu, ktorú sme obetovali za nich. Za dobrých ľudí, vďaka ktorým sme naozaj mohli prežiť pekné spoločné chvíle. Po omši nasledoval síce neskorší, ale o to chutnejší obed. Potom sme si všetci oddýchlí a znovu sa zabávali.

Posledný deň sme strávili prípravou výborných raňajok a účasťou na predpoludňajšej svätej omši. Po nej sme poupratovali a vydali sa na cestu späť do Tatier. Nechýbala zastávka v známej sieti rýchleho občerstvenia, kde sme si dopriali výdatný obed. Počas týchto dní, ktoré sme si užili naozaj naplno, sme mohli upevniť naše vzťahy nielen medzi sebou, ale aj s Bohom. Ten na nás po celý čas dával pozor a bol spolu s nami.

Ďakujeme pánovi kaplánovi Dávidovi, ktorý zorganizoval túto lyžovačku plnú pohody, pripravil celodenný program, zaobstaral ubytovanie a jedlo. Nechýbali ani sväté spovede a omše. Vďaka patrí aj Táni Schickerleovej, ktorá sa na tento víkend stala našou maminou a starala sa o nás spolu s Dávidom. V neposlednom rade patrí vďaka aj rodine, ktorá nám poskytla ubytovanie.

Kaja Stosilová

ĎAKUJEME, ORAVA

2 319,45 eur / 26 640 obedov
148 nasýtených detí po celý školský rok

**ZO VSTUPNÉHO NA SVOJ MUZIKÁL ZABEZPEČILI
MLADÍ TATRANCI VIAC NEŽ 25-TISÍC OBEĐOV
PRE CHUDOBNÉ DETI VO SVETE**

Muzikály – každý oddaný farník Vysokých Tatier vie, že tento pojem neznamená len tak hocikaké predstavenie doplnené hudbou. Postupom času sa muzikály v našej farnosti stali významnou udalosťou, ktorá upevňuje vzťahy nielen medzi aktérmi, ale aj medzi ľuďmi, ktorí stoja za samotnou realizáciou týchto predstavení.

V neposlednom rade vytvárajú muzikály spojenie aj s divákmi tohto tak neobčajného diela, ktoré hlavne spája príjemné s užitočným. Preto bol tohoročný muzikál, nazvaný Radosť je voľba, odlišný od predošlých, ktoré sa usporadúvali v našej farnosti. Tento rok sme sa rozhodli ukázať naše tatranské dielko, na ktoré sme boli právom hrdí, aj iným farnostiam a tiež im predstaviť samotné poslanstvo muzikálu, že radosť je voľba.

Naše malé, ale o to úspešnejšie turné, uzrelo svetlo sveta na severe Slovenska – na Orave. Tento kút domoviny sme okúsili síce neobčajným spôsobom, ale o to viac sme sa presvedčili, že Orava patrí medzi tie najkrajšie slovenské oblasti spolu s úžasnými a srdečnými ľuďmi. Vnímali sme ich nielen počas predstavení, ale hlavne tým, že my, účastníci muzikálu, sme boli u nich počas troch dní ubytovaní. Bola to veľmi príjemná skúsenosť, na ktorú bude každý s úsmevom spomínať.

Hlavným cieľom nášho benefičného muzikálu bolo poskytnúť jedlo tým najslabším a najchudobnejším – deťom, pre ktoré nie je jedlo každodennou samozrejmosťou. Výťažok z nášho „Orava Tour“ putoval práve k nim vďaka organizácii Mary's Meals, ktorá pomáha tým najmenším z chudobných krajín celého sveta. Konkrétne sa nám podarilo vyzbierať 2 319,45 €. Táto suma v prepočte činí 26 640 obedov pre deti počas celého školského roka. Dokopy je to presne 148 nasýtených detí. Čo viac dodať? Ďakujeme, Orava!

Terezka Kollegová

11

OZNAM

Ak Pán Boh dá, aj tento rok plánujeme denný letný tábor:
pre deti od 3 do 7 rokov: 13. – 17. 7. 2020
pre deti od 8 do 15 rokov: 17. – 21. 8. 2020

Manželské večery opäť slávil medzi Tatrancami úspech

V našej farnosti na prelome januára a februára tohto roku prebiehal kurz manželských večerov. Čo je to za podujatie, a čo môže ponúknuť manželom, nám napísali jeho účastníci.

Pán kaplán Pavol sa počas celej svojej kňazskej služby venuje manželom. V každej farnosti, v ktorej pôsobil, organizuje takzvané manželské večery. Je to kurz, pozostávajúci zo siedmich stretnutí. Tie prebiehali v jednom z tatranských hotelov. Každé stretnutie sa začínalo osobnou modlitbou pána kaplána, duchovným predjedlom, duchovným slovom k danej téme. Pokračovalo večerou a videoprojekciou prednášky manželov Leeovcov, ktorí tento kurz pripravili na posilnenie manželstiev. Okrem prednášky je súčasťou kurzu pracovný zošit, v ktorom manželia vyplňajú úlohy k danej téme. Celý kurz bol obohatený vstupmi pána kaplána a svedectvom manželov, ktorí takýto kurz absolvovali.

Mnohé manželské páry si možno myslia, že žiaden kurz nepotrebný, pretože ich manželstvo je skvelé. Tento kurz nie je určený pre problémové manželstvá, ale pre manželov ako takých. Mnohí môžete objaviť rezervy v komunikácii, či v pohľade na rôzne aspekty manželstva. V neposlednom rade je to čas, ktorý s manželom strávite spolu. Na kurze pracujú páry samostatne. Všetko, čo si povedia, napíšu - je iba medzi nimi. Po každej lekcií prichádza aj úloha na doma, ktorá vás prinúti stráviť spolu ďalší čas určený len vám dvom. V mnohých manželstvách je práve ten vzájomne strávený čas nedostatočný, nekvalitný, nepostačujúci. Komunikácia sa obmedzuje na pragmatizmus, vzájomná blízkosť chýba. Veľa mladých ľudí ide do manželstva s predstavou, že je to raj, v ktorom budú nažívať s milovaným človekom. Realita života časom môže zmeniť tento raj na bojové pole, niekedy až peklo na zemi. Mnohokrát to môže byť aj v dôsledku toho, že o manželstve vieme veľmi málo.

Predmanželská príprava v čase zamilovanosti a bez praxe vzájomného spolunažívania obohateného dňom detí nás nemôže na všetky nástrahy manželstva pripraviť. Manželské

večery sú preto skvelou voľbou pre všetkých manželov. Aj tých, ktorí sú v manželstve len krátko. Každá jedna lekcija vás obohatí a poukáže na aspekty, ktoré ste predtým vôbec nezvažovali. Je už potom na vás oboch, čo si z toho viete odnieť. Či chcete zlepšiť kvalitu svojho manželstva a hlavne si uvedomíte, že manželstvo je o vás dvoch. Je dôležité vytvoriť si v ňom spoločne strávený čas jeden pre druhého a rozprávať sa spolu, cítiť spolu, žiť ako jedno telo a jedna duša.

Krásnym záverom celého kurzu je svätá omša, ktorej súčasťou je obnova manželských sľubov, vlastné prosby manželov, obetné dary, ktoré si pripravil každý manželský pár osobitne a následne „svadba“ - spoločné posedenie všetkých párov, kde sa môžu navzájom spoznať a vzájomne obohatiť svojimi manželskými svedectvami.

Moja osobná skúsenosť s manželskými večerami je veľmi príjemná. Keď mi o nich pán kaplán povedal, zdalo sa mám to ako niečo zaujímavé, nové. Zároveň som bola veľmi skeptická a nedávala som žiadnu šancu tomu, že by môj manžel s účasťou na kurze súhlasil. Naše manželstvo bolo v tom čase v kríze, mohla by som povedať, že náš vzťah sa už ani manželstvom nedal nazývať. Nerozprávali sme sa. Akoby všetko, čo kedy medzi nami bolo, odišlo. Na moje veľké prekvapenie môj manžel nadšené súhlasil s absolvovaním kurzu a počas celého trvania ho bral veľmi vážne. Na prvom stretnutí nám pán kaplán povedal, že nik z nás tam nie je náhodou. Duch Svätý sa postaral o to, aby sa nám otvorili srdcia a pán kaplán vďaka skvelému prístupu a prepracovanej štruktúre manželských večerov aj o to, aby sme našli svoje medzery, spoznali čo nás oddialilo a našli možnosti na návrat k sebe navzájom. Bol to štart niečoho nového v našom vzťahu, objavenie slabých, ale aj silných stránok nášho vzťahu, ale hlavne citelná prítomnosť Boha medzi nami bola niečím, čo prinieslo do nášho manželstva mier a novú nádej.

Vďaka, pán kaplán, za túto službu, ktorú tak nezištné a s láskou poskytujete manželom.

Zuzana a Mária

Prišla do Tatier, aby svoj život zasvätila službe Bohu a bližným

Pán Boh má poriadny zmysel pre humor. Kaplnka nachádzajúca sa v budove Liečebného ústavu vo Vyšných Hágoch totiž pôvodne slúžila ako odpočinková miestnosť, kde pacienti hrali karty. „Čertove obrázky“ začiatkom deväťdesiatych rokov minulého storočia ustúpili podobizni svätej Terezky Ježiškovej, ktorej je nemocničná kaplnka zasvätená.

Už tri desaťročia sa v nej schádzajú veriaci na svätých omšiach či súkromných poklonách a modlitbách. Celých 30 rokov vykonáva službu kostolníčky vo Vyšných Hágoch pani Mária Florková. Táto usmievavá žena prednedávnom oslávila tiež významné životné jubileum, ku ktorému jej srdečne blahoželáme.

Na Orave dobre, na Orave zdravo spieva sa v známej slovenskej piesni. V prípade pani Marienky, rodáčky z hornooravskej obce Krušetnica, to platilo len do istého času. Ona svoje zdravie našla vo Vysokých Tatrách. Ale nepredbiehajme. O svojej životnej púti nám najlepšie porozpráva sama:

„Narodila som sa do veriacej rodiny ako tretie zo štyroch detí. Na obdobie bezstarostného detstva spomínam dodnes rada. Rodičia nás viedli k viere už od mala,“ vracia sa v spomienkach do svojej mladosti.

Až prišiel čas, kedy stála pred výberom životného povolania. Jej snom bola práca zdravotnej sestry, ale otec chcel, aby zostala doma pracovať na gazdovstve. Napokon sa vyučí za krajčírku a nasledujúcich šesť rokov pracuje v jednej námestovskej fabrike. Nevyhovujúce pracovné prostredie sa podpísalo na jej zdraví. Preto ako 24-ročná prichádza do Vyšných Hágov netušiac, že práve toto miesto sa na nasledujúce polstoročie stane jej novým domovom...

V tom období tu popri liečebnom ústave fungovala stredná zdravotnícka škola. Do lavíc zasadá aj uzdravená Mária a po absolvovaní štvorročného štúdia zostáva pracovať ako laborantka v liečebnom ústave vo Vyšných Hágoch. „Ku krajčírstvu som nemala taký vŕcný vzťah ako k zdravotníctvu, takže všetko napokon dopadlo dobre,“ šibalsky sa pousmeje pri spomienkach na výber svojej životnej profesie. Práci laborantky potom zostala verná až do odchodu do dôchodku.

Ani za minulého režimu sa netajila tým, že je veriaca. Pravidelne chodila do kostola, čo neušlo pozornosti viacerých ľudí. Niektorým z nich nebolo jej náboženské presvedčenie po vôli. „Vďaka Bohu, postavila sa za mňa samotná pani primárka. Vraj pokiaľ dobre robím svoju prácu, nemá nič proti mojim návštevám kostola,“ spomína pani Mária na časy nie až tak dávne, kedy človek pre svoje kresťanské presvedčenie musel čeliť rôznym prekážkam.

S ponukou spolupráce ju začiatkom deväťdesiatych rokov oslovil vtedajší tatranský pán farár Štefan Mordel. Tak začala kostolníčiť. Teda, nie kostol ničit! (-), ale práve naopak. Jej úlohou je pripraviť kaplnku pred svätými omšami. Tie sa tu slávia štyrikrát v týždni. Okrem toho zodpovedá aj za prípravu kinosály, ktorá sa pre väčší počet prítomných využíva v nedeľu. Rovnako

sa stará aj o kaplnku Panny Márie Lurdskej v lesíku neďaleko liečebného ústavu. „Na oltári musí byť vždy čisto,“ zdôrazňuje. Počas svätej omše tiež miništruje, čítava čítania a ak treba, spieva žalm. Vždy sa poteší, keď v kaplnke zazrie zamestnancov nemocnice - svojich niekdajších kolegov. Rovnakú radosť pociťuje, keď do kinosály prídu organisti spríjemniť svojou hrou slávenie nedeľnej bohoslužby.

Paradoxom je, že počas vianočných sviatkov, kedy sú tatranské kostoly preplnené turistami, je nemocničná kaplnka bez svätých omší a do kinosály prichádzajú väčšinou len domáci z Vyšných Hágov. Dôvod je prostý - cez Vianoce sa v liečebnom ústave nachádza len minimum pacientov a tí, ktorých zdravotný stav to umožňuje, trávajú sviatky doma v kruhu svojich blízkych.

Čiperná pani Mária je nielen kostolníčkou, ale aj vysluhovateľkou svätého prijímania. Ak treba, každodenne prichádza za ležiacimi pacientami a prináša im cenný dar a potechu v chorobe - Ježiša prítomného v hostii. Či je vonku pekne, prší alebo sneží, prichádza do nemocnice plniť svoje poslanie. „Vidím, akí sú pacienti šťastní, keď môžu prijať Sviatosť oltárnu. Ak si niekto želá, prídem aj na ARO. Sestričky ma rešpektujú. Keď nejaký nový pacient chce prijať Eucharistiu, zdravotné sestry ma vždy informujú. Pokiaľ môžem, vždy prídem,“ vysvetľuje Mária Florková. Záujemcom o svätú spoveď pripomína, že sa môžu nahlásiť u nej. Ona následne upovedomí nemocničného kaplána.

Pri potulkách chodbami ústavu neraz stretne povedomé tváre. Často sa jedná o pacientov, ktorí po operácii prišli na kontrolu. „Čo ma nepoznáte? Veď ste mi nosievali sväté prijímanie, kým som ležal na izbe,“ prihovárajú sa. Zakaždým ju úprimne poteší, keď ich vidí už zdravých. Ak čas dovolí, rada sa so všetkými porozpráva a povypytuje, ako sa im darí.

Poslanie kostolníčky ju baví a naplňa. Kým pracovala v laboratóriu a musela byť v službe počas slávenia svätej omše, vždy sa našiel niekto, kto jej rád pomohol a zastúpil ju. Rovnako aj v súčasnosti sa môže spoľahnúť na obetavých pomocníkov. „Rada by som poďakovala manželom Havašovým, pánovi Rusnákov, pani Šalingovej, Kaščákovej, Slobodníkovej, Lajšovej, či Kačaliakovej, ktorá mi pomáhala najmä v začiatkoch,“ vyratúva pani Mária a nezabúda ani na svojho predchodcu - pána kostolníka Genčúra - ktorý jej takisto pomohol mnohými cennými radami. Veľmi oceňuje aj spoluprácu s tatranskými kňazmi a so všetkými dobrodincami, ktorí jej boli a stále sú nápomocní.

Vrávi sa, že kto chce Pána Boha rozosmiať, nech mu povie o svojich plánoch. Otec Márie Florkovej plánoval pre svoju dcéru budúcnosť na gazdovstve niekde na Orave. Nebeský Otec ju však chcel mať inde - vo Vyšných Hágoch. A tak sa s rovnakou dôslednosťou, s akou kedysi pracovala v laboratóriu, stará o pacientov túžiacich po svätom prijímaní, aj o čistotu nemocničnej kaplnky.

„Pokiaľ budem vládáť, rada budem slúžiť. Za všetko ďakujem Pánu Bohu - že mi dal milosť takýmto spôsobom slúžiť ľuďom,“ pokorne konštatuje jubilantka.

Pani Márii želáme všetko dobré, pevné zdravie a hojnosť Božích milostí pri príležitosti jej pracovného aj životného jubilea.

Martin Mistrík

Arrivederci, Dávid. Grazie di tutto... Dovidenia, Dávid. Ďakujeme za všetko...

Bryndzové halušky a črpák žinčice vymení za špagety, pizzu a šálku lahodného espressa. Z najmenších veľhór sveta povedú jeho kroky do Večného mesta, kde žije viac obyvateľov, ako má polovica Slovenska. Pán kaplán Dávid Sklarčík s pokorou a synovskou oddanosťou prijal ponuku otca biskupa a odchádza do Talianska na ďalšie teologické štúdiá. Ochotne nám porozprával o svojich čerstvých dojmach a pridal aj dôležitý odkaz pre tatranskú mládež.

„Do Vysokých Tatier som prišiel ako novokňaz. Pôsobil som tu tri roky, ako ja rád hovorievam – tri zimné sezóny :-). Otec biskup mi ponúkol štúdium biblickej teológie v Ríme a to je dôvod, prečo moja cesta v týchto končinách nateraz končí a inde zasa začína,“ v krátkosti zhrnul to najpodstatnejšie náš drahý pán kaplán.

» S akými pocitmi ste prijali skutočnosť, že z Tatranca sa zrazu stanete Rimanom?

„Bol to šok. Nevedel som, ako na túto ponuku reagovať. Nie som študijný typ, ktorý je rád zavretý v izbe s knižkou v ruke. Na ceste kňazstva však nie je dôležitá tá činnosť, ktorú máte radi, ale tá, v ktorej vidíte Božiu vôľu. Preto moje ďalšie kroky smerujú do Talianska. Dva mesiace – celé leto – sa budem učiť taliansky jazyk. Začiatkom októbra ma čaká samotné štúdium.“

» Spomienky na Tatry určite tak ľahko nevyblednú...

„Prvá farnosť pre kňaza je jeho „prvá láska“. Spomínať budem s láskou a s vďakou za túto moju lásku.“

» Čo sa Vám v Tatrách najviac páčilo? Čo Vám bude najviac chýbať?

„Na obe otázky mám spoločnú odpoveď – ľudia. Neskutočne si ich vážim. Komunita tejto farnosti je veľmi rodinná a osobne sa v nej žijú vzťahy, čo mi veľmi vyhovovalo. Toto mi bude veľmi chýbať. Taktiež sa mi bude chcieť aj za horami, lebo ich mám veľmi rád a rád v nich trávim čas.“

» Máte nejaký odkaz pre tunajších mladých, ktorým ste sa venovali predovšetkým?

„V prvom rade to, že ich mám veľmi rád. Ako kňaz som sa do nich zamiloval. Týmto im chcem povedať to, čo im stále pripomínam: „Boh je do teba neskutočne zbláznený“. Taktiež využijem túto príležitosť, aby som im pripomenul, že sú to dobrí ľudia. Toto je dôvod, aby nezabudli žiť. Ježiš nás povoláva do života, nie do živorenia!“

» Čo poprajete svojmu nasledovníkovi?

„Viem o ňom, že je to muž modlitby a dobrého srdca. Ja osobne ho mám veľmi rád. Prajem mu, aby v tejto farnosti zažil také prijatie, aké sa dostalo aj mne, lebo toto je kľúčom k radostnej službe.“

» Keď by sme sa ocitli v Ríme, môžeme Vás prísť navštíviť:)?

„Samozrejme. Budem sa veľmi tešiť na každého, aj na privezené slovenské pivo :-).“

Za rozhovor ďakuje Martin Mistrík

SLUŽOBNÍK ŽIVOTA NA OSTROVE SMRTI

Páter Damián, vlastným menom Jozef de Veuster, pochádzal z mestečka Tremeloo vo flámskej časti Belgicka. Narodil sa do zbožnej sedliackej rodiny. Odmala túžil stať sa hrdinom, len nevedel, ako na to. Ako vyrastal, zdalo sa, že bude z neho schopný sedliak. Ale veľké ľudové misie vo farnostiach v roku 1858 vzbudili v jeho srdci svätý nepokoj a túžbu po niečom vyššom.

Jozef sa narodil 3. januára 1840. Začiatkom roka 1859 vstúpil do noviciátu kongregácie Najsvätejších Srdc Pána Ježiša a Panny Márie a prijal meno Damián. Každý deň sa pred obrazom Františka Xaverského, patróna misionárov, modlil, aby ho poslali na misiu. V roku 1863 jeho brat, ktorý mal ísť na misie na Havajské ostrovy, vážne ochorel. Keďže už bolo všetko pripravené na cestu, Damián zabezpečil povolenie od generálneho predstaveného, aby mohol odísť namiesto svojho brata. Na Honolulu dorazil 19. marca 1864 po plavbe, ktorá trvala 139 dní. Dva mesiace potom – 21. mája – bol vysvätený na kňaza. Hneď po vysviacke dostal Damián určenie svojho prvého misijného pôsobenia – najjužnejší ostrov zvaný Havaj. Na tomto ostrove prežil takmer deväť rokov a tu sa prvýkrát stretol s malomocenstvom. Pretože sa choroba rýchlo šírila, musela havajská vláda pristúpiť k ráznemu opatreniu – všetci postihnutí leprou boli vyčlenení a deportovaní na osamotený ostrov Molokai.

V roku 1873 sa Damián dobrovoľne prihlásil na misijnú službu na „ostrove smrti“, aby slúžil týmto vyhnancom. Staral sa o nich s veľkou láskou po všetkých stránkach. Bol pre nich lekárom tela i duše. Raz sa však nakazil aj on – od detí, o ktoré sa staral. Vo svojom úsilí však neustal ani ako malomocný. Pokračoval v stavaní nemocníc, kostolov, domov a iných budov. Spolu ich postavil okolo 600. Na Molokai aj zomrel – bolo to 15. apríla 1889. Malomocní za ním žiaľovali ako za svojím otcom. Pápež Ján Pavol II. ho v Bruseli 4. júna 1995 vyhlásil za blahoslaveného. Za svätého ho 11. októbra 2009 vyhlásil pápež Benedikt XVI.

„Som tu, uprostred mojich drahých malomocných. Majú síce odporný výzor, ale majú duše, ktoré svojou drahocennou krvou vykúpil náš Božský Spasiteľ.“ Toto napísal páter Damián generálnemu predstavenému v auguste 1873 vo svojom prvom liste po príchode medzi malomocných v Kalawau. Ešte výstižnejšie vysloví svoje svedectvo v tom istom roku v liste adresovanom svojmu bratovi Pamfilovi, ktorý bol jeho poradcom a spriaznenou dušou.

„Mons. Maigret nám jasne povedal, že od nikoho z nás nežiada túto obeť. Spomínajúc si však na deň svojich rehoľných sľubov, keď som ležal prikrytý pláštom zosnulých, ponúkol som biskupovi, ak bude chcieť, moju druhú smrť.“ Tento list má však nesmiernu hodnotu aj preto, lebo je v ňom použitý výraz „my malomocní“. Bolo to dávno pred tým, než páter Damián ochorel na malomocenstvo. Damiánovo zmýšľanie svedčí o tom, že sa od prvého dňa svojho pobytu medzi malomocnými považoval za jedného z nich. Identifikoval sa s nimi, hoci bol úplne zdravý. Prišiel sem dobrovoľne a chcel byť rovný s malomocnými. Jeho viera v Boha a láska k malomocným museli byť nesmierne silné, lebo napriek všetkej ľudskej slabosti a odporu sa rozhodol zostať natrvalo medzi nimi. Jeho stotožnenie sa s malomocnými bolo skutočným aktom hrdinskej kresťanskej horlivosti a obety v službe núdznym.

Začiatky v novej službe boli nesmierne ťažké, pretože na tomto mieste chýbalo takmer všetko: neboli tu lieky, obvazy, lekár, ani zdravotný personál. Páter bol jediný zdravý a prakticky telesne zdatný. Venoval sa najprv tým najbiednejším chorým, ktorí bývali v chatrčiach z trávy. Rozhodol sa, že si neodpočinie, kým svojich chorých neuloží v suchu pod pevnou strechou. Pre tento projekt celkom jednoducho získal aj ľahšie chorých, ktorí mohli pracovať. Snažil sa zamestnať pokiaľ možno každého, pretože to bola najlepšia metóda, ako odvieť ich pozornosť od biedy a zúfalstva. Život odvrhnutých tak znova získal zmysluplný obsah a skutočnú hodnotu. Bol to pre nich začiatok nového života. Spočiatku sa páter venoval len katolíkom – vysluhoval im sviatosti, kázal a vzdelával ich vo viere. Ale od záhalčky a nerestí potreboval odvádzať aj nekresťanov a neveriacich. Vo svojej tvorivosti ich zamestnával rôznou prácou, založil hudobnú kapelu či spevácky zbor. Ale aj títo ľudia začali postupne na svojho misionára naliehať s prosbou o krst. Rozum im totiž hovoril, že tento muž, ktorý k nim ako jediný prišiel dobrovoľne, musí byť vedený vierou v pravého Boha. Takmer každý nakoniec odchádzal z Molokai na večnosť obmytý krstnou vodou a zaopatrený. Sám im vyrábala rakvy a kopal hroby. Rád sa modlieval na cintoríne: „Mojím najväčším potešením je ísť sa tam modliť ruženec a meditovať nad nekonečným šťastím, ktoré už tolko z nich zakúšajú.“

Uplynulo dvanásť rokov, čo bol páter pre svojich malomocných naozaj všetkým: viedol ich duchovne, ale celý ten čas pracoval aj ako lekár, zdravotník, sudca, učiteľ, tesár, maliar, záhradník či kuchár. Počas trinásteho roka však raz na svojom tele zistil neklamné príznaky lepry – obaril si nohy, ale vôbec to necítil. Nasledujúce štyri roky s úžasnou vnútornou silou ešte znásobil svoje nasadenie v službe Bohu a bližným. Až posledných štrnásť dní svojho života strávil pripútaný na lôžko, trpezlivo znášal svoje muky a očakával koniec svojej pozemskej púte. Zomrel na Veľkonočný pondelok vo veku 49 rokov. Pochovali ho vedľa jeho kostola a v roku 1936 boli jeho pozostatky prevezené do Belgicka a uložené v krypte kláštorného kostola v Löwene.

Spracoval Dávid Sklarčík, kaplán

Plánované podujatia

NEDEĽA 28. 6.

Odpustová slávnosť a farský deň v Novom Smokovci
Svätá omša o 10:00, v kostole svätého Petra a Pavla

NEDEĽA 5. 7.

25. výročie návštevy Jána Pavla II.
Spomienková svätá omša o 10:00, pri Sliezskom dome

13. 7. – 17. 7.

Farský denný tábor pre deti od 3 do 7 rokov

SOBOTA 8. 8.

Svätá omša o 14:00, Chata pod Soliskom

NEDEĽA 16. 8.

Odpustová slávnosť v Tatranskej Lomnici
Svätá omša o 10:30, v kostole Nanebovzatia Panny Márie

17. 8. – 21. 8.

Farský denný tábor pre deti od 8 do 14 rokov

NEDEĽA 6. 9.

Slávnosť prvého svätého prijímania
Svätá omša o 10:00 vo farskom kostole v Novom Smokovci

SOBOTA 12. 9.

Svätá omša o 12:00 hod, Slavkovský štít

NEDEĽA 13. 9.

Odpustová slávnosť na Štrbskom Plese
Svätá omša o 8:30 v kostole Povýšenia svätého Kríža

UTOROK 15. 9.

Odpustová slávnosť v Tatranskej Polianke
Svätá omša o 10:00 v kaplnke Sedembolestnej Panny Márie

NEDEĽA 4. 10.

Odpustová slávnosť sv. Terézie z Lisieux vo Vyšných Hágoch
Svätá omša o 10:00 v kinosále

SOBOTA 10. 10.

Svätá omša o 11:00, chata pri Popradskom plese

FARSKÁ MATRIKA

január – jún 2020

Do spoločenstva Cirkvi boli krstom prijatí:

Samuel Bovan	Barbora Cvengrošová
Martin Mierka	Timea Triznová
Daniel Mašlej	Rebeka Majerčáková
Rebeka Brožová	Marián Vastuško
Mária Pia Michalková	Michal Kriššák

Z našich radov odišli k Pánovi:

Zuzana Kačmaráková	Jana Labusová
Helena Žižňovská	František Breza
Jozef Horváth	Marcel Tobis
Štefan Strachan	

Vydáva: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry. Šéfredaktor: Martin Mistrík. Redakčná rada: Mgr. Róbert Tokár, Mgr. Pavol Garbiar, Mgr. Dávid Sklarčík, Peter Dziak, Zuzana Bradáčová. Jazyková úprava: Adriana Kruppová. Cenzor: Mgr. Róbert Tokár. Tlač: Tlačiareň Kubík Námestovo. Imprimatur: Mons. prof. ThDr. František Tondra, spišský diecézny biskup; BÚ 30. 3. 2004, č. 4/2004. S povolením OU, odbor všeobecnej vnútornej správy v Poprade, reg. č.: 1/203. Adresa redakcie: Rímskokatolícka cirkev, farnosť Vysoké Tatry, Nový Smokovec 113, 062 01 Starý Smokovec; e - mail: ratolesttatry@gmail.com. www.rkctatry.sk. Redakcia si vyhradzuje právo výberu a úpravy príspevkov. Náklad: 303 ks. Nepredajné. Fotografie internet a archív.